

ЕЛЕМЕНТАРНІ ФУНКЦІЇ, ЩО ПОРОДЖУЮТЬ ВІЛЬНІ НАПІВГРУПИ

Наводяться нові достатні умови аналітичного характеру при виконанні яких напівгрупа, породжена певними диференційовними відображеннями, є вільною напівгрупою. Ілюструється застосування цих умов до напівгрупи Коена-Уайта.

We give new analytical type sufficient conditions under which the semigroup generated by certain differentiable functions becomes free. Besides, we apply these conditions to Cohen-White's semigroup.

Вступ. У теорії вільних конструкцій груп та напівгруп важливим напрямком досліджень є побудова конкретних зображень таких вільних конструкцій за допомогою різноманітних алгебро-комбінаторних або геометричних об'єктів. Найчастіше будуються приклади вільних 2-породжених груп (напівгруп), тобто будується зображення вільної групи (напівгрупи) рангу 2, бо добре відомо, що така група (напівгрупа) містить ізоморфну копію будь-якої вільної групи (напівгрупи) скінченного або зліченного рангу.

Серед всіх зображень вільних алгебраїчних конструкцій виділяються зображення елементарними функціями над полями нульової характеристики відносно дії суперпозиції функцій.

Зазначимо, наприклад, що у роботах Коена [1] та Уайта [2] доводиться, що перетворення дійсного або комплексного поля $f_1 : x \rightarrow x + 1$ та $f_2 : x \rightarrow x^q$, де $q > 1$ – фіксоване непарне натуральне число у випадку поля $\mathbb{R}$ і довільне натуральне число у випадку поля $\mathbb{C}$, породжують вільну групу (напівгрупу).

У даній роботі наводяться нові достатні умови вільності напівгруп рангу 2, що породжуються певними функціями комплексної змінної. Умови теореми зазвичай легко перевіряються, що дозволяє будувати нові зображення вільних напівгруп рангу 2 за допомогою вибору конкретних функцій. Як за-

стосування даної теореми ми наводимо пряме доведення вільності напівгрупи Коена-Уайта. Те, що ця напівгрупа вільна випливає як наслідок з теореми цих авторів про вільність відповідної 2-породженої групи перетворень. Але доведення Коена-Уайта технічно дуже складне, а наше доведення є ідейно значно простішим і коротшим.

1. Допоміжні відомості. Нехай функція $f : D \rightarrow D$ – задана та диференційовна в області D комплексної площини $\mathbb{C}$ і така, що існує точка z_0 , яка є нерухомою точкою для даної функції, тобто є розв'язком рівняння $f(z) = z$. Символом $f^{(n)}$ позначатимемо n -кратну суперпозицію функції f , тобто

$$f^{(n)}(z) \stackrel{\text{def}}{=} \underbrace{(f \circ f \circ \dots \circ f)}_n(z), z \in D,$$

де $\circ$ – операція суперпозиції функцій, а її похідну записуватимемо так: $D_z f(z)$, де D_z – оператор диференціювання по змінній $z \in D$. Зазначимо, що точка $z_0 \in D$ є нерухомою точкою для будь-якої суперпозиції $f^{(n)}(z)$, $z \in D$.

Має місце таке твердження.

Лема. *Похідна функції $f^{(n)}(z)$, $z \in D$, $n \in \mathbb{N}$, у нерухомій точці $z_0 \in D$ обчислюється за формулою*

$$D_z f^{(n)}(z_0) = (D_z f(z_0))^n, n \in \mathbb{N}. \quad (1)$$

Співвідношення (1) можемо отримати за допомогою правила диференціювання суперпозиції декількох функцій та врахував-

ши те, що точка $z_0 \in D$ є нерухомою точкою для функції $f(z), z \in D$.

2. Основна теорема. Сформулюємо достатні умови вільності напівгрупи, що породжується двома функціями $f, g : D \rightarrow D$ у такому вигляді.

Теорема 1. Нехай $f, g : D \rightarrow D$ – функції, визначені та диференційовні у деякій області D комплексної площини $\mathbb{C}$, які задовольняють наступні вимоги:

- 1) дані функції є оборотними;
- 2) моногенні напівгрупи, породжені даними функціями, є нескінченними і не мають спільних елементів;
- 3) існує $\varepsilon > 0$ таке, що $(-\varepsilon; \varepsilon) \subset D$;
- 4) функції $f(x), g(x), x \in D \cap [0; +\infty)$, є строго зростаючими;
- 5) похідна $D_x g^{(n)}(x)$ є додатною для довільного $x \in D \cap [0; +\infty)$ та натурального числа n , причому $g(0) > 0$;
- 6) $f(0) = 0$ і $D_z f(0) = 0$;
- 7) похідна $D_x f^{(n)}(x)$ є додатною для довільного $x \in D \cap (0; +\infty)$ та натурального числа n .

Тоді напівгрупа S , породжена даними функціями, є вільною напівгрупою рангу 2 з базою

$$\Phi = \{f(z), g(z), z \in D\}.$$

Доведення. Нехай $X = \{x_1, x_2\}$ – алфавіт з двох символів. Розглянемо два напівгрупові слова $u \equiv u(x_1, x_2)$ та $v \equiv v(x_1, x_2)$ над алфавітом X , які є формальними записами виду

$$y_1^{\alpha_1} y_2^{\alpha_2} \dots y_l^{\alpha_l}, y_i \in X, \alpha_i \in \mathbb{N}, i = \overline{1, l}. \quad (2)$$

Вважатимемо, що запис (2) є нескоротним або незвідним, тобто у наборі символів $y_1, y_2, \dots, y_l$ поряд не стоять однакові елементи з алфавіту X .

Нехай $u(f, g), v(f, g)$ – значення напівгрупових слів u та v на функціях f та g напівгрупи S відносно операції суперпозиції функцій. Зважаючи на умову 2 одержуємо, що записи $u(f, g), v(f, g)$ над множиною функцій $\{f, g\}$ є нескоротними.

Отже, для доведення сформульованої теореми слід показати, що із умови нерівності записів $u(f, g), v(f, g)$ у розумінні графічного порівняння, тобто якщо ці записи не ідентичні над множиною літер $\{f, g\}$, то $u(f, g) \neq v(f, g)$ у розумінні порівняння функцій.

Далі, оскільки f, g є оборотними (умова 1), то S – напівгрупа із скороченням. Це означає, що з умови виконання рівності $h \circ \varphi = h \circ \psi$ або $\varphi \circ h = \psi \circ h$ випливає рівність $\varphi = \psi$ ($h, \varphi, \psi \in S$). Тому вважатимемо, що записи $u(f, g), v(f, g)$ над множиною літер $\{f, g\}$ починаються і закінчуються різними літерами, бо інакше, якщо слова u та v мають спільні початки або спільні закінчення, то із виконання рівності $u(f, g) = v(f, g)$ можемо отримати еквівалентну рівність, скориставшись властивістю скорочення перших та останніх однакових літер. Нехай для визначеності запис $u(f, g)$ закінчується літерою f , а запис $v(f, g)$ відповідно закінчується літерою g . Тоді

$$u(f, g) = \tilde{u}(f, g) \circ f^{(\alpha)}, v(f, g) = \tilde{v}(f, g) \circ g^{(\beta)},$$

де $\alpha, \beta \in \mathbb{N}$, запис $\tilde{u}(f, g)$ або закінчується літерою g або є порожнім; аналогічно запис $\tilde{v}(f, g)$ закінчується літерою f або є порожнім.

Припустимо, далі, що має місце тотожність

$$(\tilde{u}(f, g) \circ f^{(\alpha)})(z) \equiv (\tilde{v}(f, g) \circ g^{(\beta)})(z), z \in D,$$

звідки випливає, що

$$(\tilde{u}(f, g) \circ f^{(\alpha)})(x) \equiv (\tilde{v}(f, g) \circ g^{(\beta)})(x), \quad (3)$$

де $x \in D \cap \mathbb{R}$.

Тепер знайдемо похідну правої та лівої частини тотожності (3) у точці $x = 0$. Отже, маємо:

$$\begin{aligned} D_x \tilde{u}(f, g)(0) D_x f^{(\alpha)}(0) &= \\ = D_x (\tilde{v}(f, g)(g^{(\beta)}(0))) D_x g^{(\beta)}(0). \end{aligned} \quad (4)$$

Проаналізуємо одержану рівність. Точка $x = 0$ є нерухомою точкою для функції

$f(z), z \in D$, а тому згідно з наведеною раніше лемою похідна

$$D_x f^{(\alpha)}(0) = (D_x f(0))^\alpha = 0.$$

Таким чином, ліва частина рівності (4) перетворюється в нуль.

Оскільки за умовою 4 функція $g(x), x \in D \cap [0; +\infty)$, є зростаючою і виконується нерівність $g(0) > 0$, то $g^{(\beta)}(0) > 0, \beta \in \mathbb{N}$. Тоді, використовуючи правило диференціювання складеної функції дістанемо, що число

$$D_x(\tilde{v}(f, g)(g^{(\beta)}(0)))$$

подається як добуток чисел виду $D_x f^{(n)}(x), D_x g^{(m)}(x), x \in D \cap (0; +\infty), n, m \in \mathbb{N}$, які згідно з умовами 5 та 7 є додатними.

Отже, права частина рівності (4) є додатною, а це приводить до суперечності.

Таким чином, припущення щодо виконання тотожності (3) є невірним. Цим самим отримуємо те, що й потрібно було довести. У результаті напівгрупа S , породжена множиною функцій Φ , є вільною напівгрупою рангу 2. $\square$

3. Застосування. Розглянемо перетворення дійсного або комплексного поля $g(z) = z+1$ та $f(z) = z^q$, де $q > 1$ – фіксоване непарне натуральне число у випадку поля $\mathbb{R}$ і довільне натуральне число у випадку поля $\mathbb{C}$. Нехай S – напівгрупа, що породжується цими перетвореннями. Ця напівгрупа досліджувалася у роботі С. Уайта [2] та в роботі С.Д. Коена [1], як окремий наслідок. Перетворення f, g мають обернені (у випадку поля $\mathbb{C}$ серед них є багатозначні функції), а тому можна розглядати групу $G = \langle f, g \rangle$, породжену функціями $\{f, g\}$ та напівгрупу $S = \langle\langle f, g \rangle\rangle$, породжену цими функціями. Очевидно, G є групою часток напівгрупи S . Група G також досліджувалася у роботі С. Уайта [2] та, як окремий випадок, в роботі С.Д. Коена [1]. Було встановлено, що ця група є вільною з вільною базою $\{f, g\}$. Звідси, зокрема, випливає, що S – вільна напівгрупа з базою $\{f, g\}$. Ми дістанемо це твердження, застосовуючи до пари перетворень f, g доведену вище теорему 1. А саме, доведемо таке твердження.

Теорема 2. Напівгрупа $S = \langle\langle f, g \rangle\rangle$, де функції f, g визначені вище, є вільною напівгрупою рангу 2 відносно бази $\Phi = \{f, g\}$.

Доведення. Перевіримо виконання умов 1-7 теореми 1.

1) Функції f, g є оборотними за визначенням.

2) Моногенні напівгрупи

$$\langle f \rangle = \{z^{q^n}, | n \in \mathbb{N}\},$$

$$\langle g \rangle = \{z + m | m \in \mathbb{N}\},$$

є нескінченними і не мають спільних елементів.

3) Ця умова є тривіальною, оскільки область визначення функцій f, g дорівнює $\mathbb{R}$ або $\mathbb{C}$.

4) Функції $g(x) = x + 1, f(x) = x^q, x \in (0; +\infty), q \in \mathbb{N} \setminus \{1\}$, є строго зростаючими, бо похідні

$$D_x g(x) = 1, D_x f(x) = qx^{q-1},$$

є додатними на всьому інтервалі $(0; +\infty)$.

5) Для довільного $x \in [0; +\infty)$ та натурального числа n похідна

$$D_x g^{(n)}(x) = D_x(x + n) = 1$$

є додатною, крім того, $g(0) = 1$, тобто відповідна умова теореми виконується.

6) Ця умова отримується безпосередньо.

7) Для довільного $x \in (0; +\infty)$ та натурального числа n маємо, що похідна

$$D_x f^{(n)}(x) = q^n x^{q^n-1}$$

є додатною.

Таким чином, всі умови теореми 1 виконуються, а тому напівгрупа S Коена-Уайта є вільною напівгрупою рангу 2 відносно бази Φ . $\square$

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Курош А.Г. Теория групп. - М.: Наука, 1967. - 648 с.
2. Cohen S.D. The group of translations and positive rational powers is free // Quart. J.Math. Oxford. - 1995. - **46**, №2. - Р. 21-93.
3. White S. The group, generated by $f_1: x \rightarrow x+1$ and $f_2: x \rightarrow x^q$ is free // Journal of Algebra. - 1988. - **118**. - Р. 408-422.